

Helsingin Seudun Lintutieteellinen Yhdistys —
Helsingforstraktens Ornitologiska Förening Tringa ry
Suojelusihteeri Hanna-Maija Kehvola
Annankatu 29 A 16
00100 Helsinki
suojelusihteeri@tringa.fi

Espoon kaupunki
kirjaamo@espoo.fi

Mielipide Espoon luonnonhoidon toimintamallin luonnoksesta

Mielipiteen antaa: Helsingin Seudun Lintutieteellinen Yhdistys — Helsingforstraktens Ornitologiska Förening Tringa ry (rek.nro 116.353, 2825 jäsentä vuoden 2015 lopussa). Tringa ry:n tarkoituksena on edistää ja kehittää lintuharrastusta, lintujen- ja luonnonsuojelua sekä toimia alueensa lintuharrastajien ja tutkijoiden yhdyssiteenä. Yhdistyksen toiminta-alue on Helsinki ja sen ympäristö (entinen Uudenmaan maakunta sekä Sipoo entisellä Itä- Uudellamaalla).

Helsingin Seudun Lintutieteellinen Yhdistys Tringa ry on tutustunut Espoon luonnonhoidon toimintamallin luonnokseen ja kommentoimme sitä erityisesti linnusto- ja muiden luontoarvojen edistämisen kannalta.

Toimintamallin luonnos on kokonaisuutena melko monipuolinen. Positiivista on, että ekosysteemipalvelut ja luonnon monimuotoisuus on nostettu keskeisesti esille mallin päätavoitteissa ja että käytännön toimia ohjaaviin työkortteihin on kirjattu ohjeita luonnon monimuotoisuuden edistämiseksi. Kokonaisuudessaan toimintamallissa tulisi kuitenkin painottaa enemmän hallittua hoitamattomuutta ja korostaa, että intensiiviset harvennukset ja muut voimakkaat talousmetsien hoitoon kuuluvat hoitotoimet ovat mahdollisia vain perustelluissa poikkeustilanteissa. Metsäsuunnittelun ensisijaisena tavoitteena tulee olla luonnon monimuotoisuuden turvaaminen ja edistäminen sekä virkistyskäytön tukeminen.

Tuoreen tutkimuksen mukaan monien metsälintujen pesimäkannat ovat pienentyneet merkittävästi viimeisen 30 vuoden aikana Etelä- ja Keski-Suomessa (Fraixedas et. al. 2015). Osasyiksi arvellaan metsätaloudesta johtuvaa metsärakenteen muutosta. Viimeisimmän lintujen uhanalaisarvioinnin mukaan Suomen kaikista lintulajeista jo kolmannes on uhanalaisia (Tiainen ym. 2016). Metsälinnuston osalta keskeistä on turvata vanhojen metsien säilyminen ja edistää monipuolista ja eri-ikäistä metsärakennetta, joka tarjoaa pesäpaikkoja lajistolle, kuten lahopuita ja pökölöitä kolopesijöille ja vankkoja isoja puita petolinnuille.

Metsäluonnon monimuotoisuuden osalta toimintamallissa mainittujen tärkeiden elinympäristöjen ja lajien lisäksi tulisi tuoda esille myös muita keskeisiä luontoarvoja. Esimerkiksi vielä tunnistamattomat Metso-kohteet tulisi selvittää ja rajata hoidon ulkopuolelle. Lisäksi lajistonsuojelussa tulee kiinnittää huomiota myös valtakunnallisesti silmälläpidettäviin ja alueellisesti uhanalaisiin lajeihin. Lahopuun määrää tulisi lisätä kaikissa metsissä, myös lähivirkistysalueilla. Prioriteettina tulisi olla, että yksittäiset kaadetut puut jätetään ensisijaisesti metsään ja viedään pois vain erityistilanteissa.

Viheralueiden hoitoluokitusten kaikissa luokissa tulisi painottaa mahdollisuutta jättää osa metsäkuvioista luonnontilaan. Arvometsiksi tulisi osoittaa laajemmin myös muita huomionarvoisia kohteita, kuten luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia soita, monipuolisia lehtokuvioita, silmälläpidettäville lajeille tärkeitä alueita ja runsalahopuustoisia kangasmetsiä.

Luonnoksessa todetaan, että etenkin reittien varsilla ja asutuksen lähellä metsien yleisilme pyritään pitämään hoidettuna. Katsomme, että myös kaupunki- ja lähimetsiä tulee hoitaa mahdollisimman luonnonmukaisesti. Varsinkin pienissä metsissä riittävä puuston tiheys on tärkeää, sillä se mahdollistaa metsäntunnun ja vähentää

reunavaikutusta. Linnuston ja muun lajiston kannalta on myös tärkeää, että rantojen maisemia ei avata liikaa vaan rannoille jätetään puustoa ja tiheiköitä.

Asukkaiden ja sidosryhmien vaikuttamismahdollisuuksien nostaminen yhdeksi päätavoitteista on kannatettavaa. Vuorovaikutusta parantaisi huomattavasti, mikäli osallisille annettaisiin mahdollisuus lausua mielipiteensä myös metsätyöohjelmista. Yhdistyksillä ja muilla osallisilla tulisi olla mahdollisuus vaikuttaa aidosti myös muihin suunnitelmiin ja ohjelmiin.

Näkemyksemme mukaan Espoon metsänhoidon käytännön toteutuksessa on tällä hetkellä paljon parannettavaa. Toimenpiteet ovat usein liian voimaperäisiä ja huonosti harkittuja, lahopuuta ei jätetä tarpeeksi ja arvokkaiden metsäkuvioiden ja -alueiden huomioinnissa on puutteita. Toimintamalli sisältääkin tässä suhteessa monia hyviä periaatteita luontoarvojen edistämisen kannalta. Olennaista on, ettei malli jää vain tavoitteeksi vaan sen sisältämät periaatteet jalkautetaan selvästi käytännön työhön. Katsomme myös, että Espoon luonnon monimuotoisuuden toimintaohjelma tulisi integroida selkeämmin luonnonhoidon toimintamalliin ohjaamaan käytännön metsänhoitoa erilleen talousmetsien hoidon periaatteista.

Helsingissä 20.3.2017

Helsingin Seudun Lintutieteellinen Yhdistys —
Helsingforstraktens Ornitologiska Förening Tringa ry

Jukka Hintikka
Puheenjohtaja

Lähteet:

Fraixedas, S., Lindén, A. & Lehikoinen, A. 2015. Population trends of common breeding forest birds in southern Finland are consistent with trends in forest management and climate change. *Ornis Fennica* 92:187–203. 2015.

Tiainen, J., Mikkola-Roos, M., Below, A., Jukarainen, A., Lehikoinen, A., Lehtiniemi, T., Pessa, J., Rajasärkkä, A., Rintala, J., Sirkiä, P. & Valkama, J. 2016: Suomen lintujen uhanalaisuus 2015 – The 2015 Red List of Finnish Bird Species. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. 49 s.